

Pravokotna ladja obokana, na sever. in jugu prizidane velike kapele. Pred ladjo nesorazmerno velik zvonik z baročno lepo streho. Prezbiterij zaključen iz 3 stranic 8kota. (nepravilnega) in obokan s sesvodnicami. po gotski shemi brez reber. Nad zaključkom okrogel dekorativni sklepnik. [Arhit. iz zač. 17. stol. Ohranjeno eno visoko šilasto zaključeno okno brez krogovičja. Žunaj na oglih ima prezbiterij nizke opornike.

Vel. oltar zelo dober barok prvih deseti. 17. stol. Spodnji del pokvarejn radi velikega oltarja se tabernakelja iz 2 pol. 19. stol. Od skupine sv. Trojice sta na atiki ohranjena samo sedeča Kristus in Bog oče sv. Duha ni. Za njima je na oblakih plavajoča figura v dolgi sukni s stigmati, bradata (Kristus?) Na vrhu atike je 4 svetniki in svetnice.

Na slavoloku krogram : EXISTente Iosephoi sVppEVz regIo arChIparoCho
LoCiI DeCano atqVe arch IepIsCopI GorItIensis ConsIstorIaLI fornICe Chon
CapellqVe eKornat VenVsta sVrreXI.

Med 2 str. oltarja iz sr. 18. stol. Nad kipi sever. sv. Ožbalt v knježji opravi s krogljem in krokarjem na nji.

Prižnica iz sr. 18. stol., dekorativno dobro delo.

str. juž. oltar preprostejši od sever.

"enovacija, bolje konservacija vel. oltarja v splošnem posrečena. Ni pa prav, da je spodnji zidec oltarja samega marmoriran, čeprav na kvari preveč. Prav tako ni prav, da so dekorativni cofi pred ogrednjem rumeni, čeprav celote ne mot preveč.

Delo sorodno onemu na Tržiču.

Prižnica dober barok 1. pol. 18. stol.

St. oltarja neokusno polihromirana.

Na slavoloku: xExxxxx eX Istento Iosepho SVppEVz RegIo arChIparoCho LoCI DeCano atqVe arChIepIsCopI gorItIensIo ConsistorIaco FornICe Choro CapELLa qVe exornat VenVsta SVrreXI. MDCCLXXXI.

Stele, LXXX, 25.8.1932, str. 57-57.

Die Kirche besteht aus dem Chor, einem Schiffe, an welches rechts und links je eine Kapelle angebaut ist, und aus dem der Kirche vorgelegtem Glockenturme.

Der dreiseitig abgeschlossene und mit Strebepfeilern gestützte Chor hat ein Rippengewölbe, ein spitzbogiges und zwei rechtwinklige Fenster und dürfte im 15. Jahrh. erbaut worden sein. Der Hauptaltar SS.-Trinitatis ist aus dem 16. Jahrh.

Über dem Schiedebogen ist zu lesen folgendes Chronogram:

ExsIstente Iosepho SVppEVz regIo arChIparoCho LoCI DeCano atqVe arChIepIsCopI GorItIensIs ConsistorIali fornICe, Choro CapELLa qVe exornata VenVste SVrreXI.

Demnach wurde das bishin(1781) mit einer Holzdecke versehene Schiff neu gewölbt, wurde darin die Gesangs- Kapel Empore aufgemauert und eine Seitenkapelle erbaut.

In den beiden Seitenkapellen sind zwei Altäre aufgestellt und zwar in der rechseitigen s. Antonii Eremitanae, in der linkseitigen s. Francisci Xaverii. 1756 hat der Abt Franz Anton Torta von Grienthall in dieser Kirche 4 Altäre : Ss Trinitatis, Ss. Innocentium, Ss. Fabiani et Seb. und SS. Antonii

consekrirt.

1.1852 wurde der Altar S. Antonii Eremitanae erbaut.

1.1862 wurde die alte Orgel von der Pfarrkirche hierher übertragen.

Im Turme hängen 3 Glocken: die grosse 1868 von Samassa in Laibach gegossen, die mittlere von 1746 und die kleine von 1753, beide aus der Cillier Giesserei.

1.1855 wurde der Turm erhöht und neu bedacht.

J.Orožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str.38-40.

Pernek pri Rogaški Slatini (Hl. Dreifaltigkeit)

Filiala, posvečena sv. Trojici.

Cerkev stoji na griču jugozapadno Rog. Slatine v n.v. 328 m ter je pravilno orientirana.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VII, Dekanat Rohitsch, Maribor 1889; Fran Kovačič: Nadžupnija Sv. Križa pri Rogaški Slatini, Ljubljana 1914.

Cerkev sestavlja: čokat, prizmatičem zvonik, pravokotna ladja, kateri sta prizidani enako visoki, veliki, ploščato 3/8 zaključeni kapeli ter nekoliko ozji in višji, nepravilno 3/8 zaključeni presbiterij, kateremu je v kota manj južno kapelo in presbiterijem prizidana pritlična zakristija in ob njeni vzhodni steni meoromanska kapela. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe strme in visoke, škriljeve, strešaste, zakristijska je podaljšana kapelina, pultasta, kapelina sedlasta, pločevinasta. Zvonikova streha je čebulasto-laternasta, pločevinasta, neobarolna, iz l. 1855.

Zunanjščina: Je preprosta. Zvonik obdaja pristrešen talni zidec, prevlečen deloma s cementom, deloma z umetnim kamnom. Sicer je cerkev, razen deloma presbiterij, brez talnega in venčnega zidca, pač pa obstopajo presbiterij 4 oporniki z po enim poševnim uskokom in pultasto opečno strešico.

Zvonik poživljajo na vsaki strani po 2 široki lizeni v vsej višini stolpa, sicer ga pa obteka v skoraj polovični višini pristrešen in izpodžlebljen zidec ter na vrhu preprost fabion, ki se nad urnimi kazališči polkrožno boči. V fasadnixx steni ima kamenit ppk portal, ki je njočno prebeljen, nato v tej in južni steni po 2 ozki pp lini, na vrhu pa preproste biforne zvonove line.

Južna ladjina stena ima nizko pp okno u luneto, kapela v zapadni steni kamenit profiliran pp portal z profilirano preklado in veliko pp okno z vztopajočim ostenjem, v zaključnici pa okroglo lino. Zakristija ima pp okno v južni steni, vzhodno pa zavzema neoromanska kapela z ppk portalom in ppk oknom. Severna ladjina stena ima luneto, zapadna stran kapele nzx je enaka prejšni, severno zaključnico kralji lunetka, vzhodno pa veliko pp okno. Presbiterij ima visoko, zašiljeno okno z kamenitim ostenjem v južni poševnici. Sicer je zunanjščina bp in precej okrušena.

Notranjščina: Tla-k je kamenit. Zvonica je za 3, ladja pa še za nadaljne 3 stopnice nižja od okolice. Presbiterij in kapeli so dvignjeni za stopnico. Zvonico pokriva križni obok. Iz nje vodi velik, toda preprost pp portal v ladjo, na levi pa kamenite stopnice na emporo in v zvonik. Školjkast zvonik je bp. Leta 1781 vvidana pevska empora počiva na 2 slopih in 3 križnih obokih, stopa spredaj trikrat konveksno v prostor ter ima ograjo iz litega železa. Ladjo členi par kombiniranih obstenskih slofov, ki nosijo prečno kapasto kupolo, kape nad pevsko emporo in sferičen prehod k prepostemu ppk slavoloku. Obe kapeli z preprostima slavolokoma pokriva banjazk z parom sosvodnic in tristranim zaključkom. Tudi presbiterij pokriva banja z parom sosvodnic i

tristranim zaključkom, katerega grebenaste robove spaja okrogel maltasti "sklepink". Iz desne kapele vodi preprost kamenit portal v malo zakristijo, z ravnim, ometnanim stropom. Vsa notranjščina je beljena, slavolok pa je s krasni kronogramski napis: EXIstente Iosepho SVppEV regIO arChIparoCho LoCI DēCanto atqVe arChieoIsCopI GorIbIensis ConsIstorLaLI fornICe, Choro CapeLLa qd et eKornataVenVsta sVRreXIt, ki daje letnico 1781.
Vratnice glavnega cerkvenega vhoda so še originalne.

Oprava: Glavni oltar je lep primer zaltega oltarja, sličnega onemu na Tržiču. Ima zidano prizmatično menzo, predello, ki stopa pravokotno v prostor in se zaključuje na vseh strani s hrustančastima volútama. Nastavek nosi 2 para stebrov, okrašenih v spodnjem delu z fruktoni, sider pa s simetrično komponiranim hrustančevjem, njihove naklade krasijo angelske glavice z obeseno draperijo. Precej razvita ušesa tvorijo spodaj voluti, zgoraj pa reliefno pojmovan faklonik baldahin. Sledi golšasta greda z fantastičnima volutastima kriloma ter atika stebroma, okrašenima s hrustančevjem, golšasto gredo, hrustančastima volutastima ušesoma in kriloma ter pelikanovo skupino na vrhu. Ves oltar je bogato ornamentiran. V osrednji pps niši je skupina Trojica na oblakih, pod njo pa Agnus Dei, med stebri stojita na kahlastih konsolah ter pod školjkastima zaključkoma Franc Asiški in kardinal Kar el Boromejski, v ušesih pa kipa Magdalene in Janeza Krstinka. V atiki je v sppi niši Kristusov mnebohod, ob strani pa sta arhangela Mihael in Rafael. Oltar je bila dobro restavriran ca 1930, moti le marmoriran spodnji zidec in rumene resice pred ogredji. Na ozadju oltarnega nastavka je Fran Kovačič videl napis: 1819/ PW. Neokusen tabernakelj je novejši. Pločevinasti svečniki so iz 19. stol. Večna luč je baročna, še i- l. pol. 18. stol. Otar je po stilu sodeč iz 3. četrtnine 17. stol.

Oltarja ob slavoloku sta iz leta 1904. Oltar MB je neorenesančno delo A. Zeraftija, desni oltar pa ima le sliko pp opl V. Müllerja, ki je prosta kopija pa Axel Enderjevem "Prihodu sv. Žen na Jezusove grob", na katerem sedi

angel. Na menzi stoji velik leseni kip Pieta iz perneške kapelice, ki je bp in iz konca 19. stol.

Oltarja v kapelah sta enaka. Imata žeseno sarkofagasto manžo, podstavek, ki stopa v prostor, nastavek s 4 gladkimi stebri, 3 nišami, golšastimak osoma ogredja, skromnimi rokokojanskimi ušesi ter enako široko atiko s 4 gladkimi stebri in gredo, ki se nalevem oltarju v sredini trikotno dvigne. Na tej gredi stojita 2 cvetni vazi, na gredi desnega oltarja pa rokaj s školjkovino. Levi oltar je posvečen Antonu Puščawniku. Tu sta stare kipa 2 duhovnov, s križi v rokah. Desni oltar je posvečen Francu Ksaveriju. Tu so stari kipi Petra, Janeza Andreja. v atiki pa Veronike, MB in Magdalene. Tabernakelj levega oltarja je star, originalen; desnega pa je novejši. Svečni ki so bp. Polihromacija je neokusna. Antonov oltar je bil predelan l. 1852. Oltarja sama sta povprečne kvalitete in iz zadnje četrtiny 18. stol.

Prižnica je okusno baročno delo običajnega koncepta z dohodnimi stopnicami, toda brez baldahima. Ograjo stopnic krasí trak, mreža in školjkovina, prižnice pa kipi Jezusa in 4 evangelistov, stoječih na lambrekinastih podstavkih ter ločenih z 5 volutami, okrašenimi s šopki listja. Orglje so morenesančni izdelek Jos. Brandla iz Maribora iz l. 1911. Križev pot je starejši tisk po Führichu iz ca 1860.

Zakristijka omara je sicer baročna, vendar nezanimiva.

Oprema: Eden kelihov ima 6-listno gotsko nogo, okrašeno z grčavo palico in polja z vgraviranim akantom, medtem kost nad in kupa novs in bp. Vse ostalo je bp.

Zvonik: Njegovo I. nadstropje dokazuje, da je zvonik prizidek k ladji. Bronasti zvon ima zgoraj napis: SANCTA MARIA MATER DEI ORA PRO NOBIS ANNO 1746, spodaj pa ~~CASPAR~~ CASPAR BALTHASAR SCHEIDER CILLEAE ME FUDIT. Ob gornjem

napisu je baročna ornamentika, spodaj pa so reliefi Umirajoči Franc Ksaverij, Golgota, Janez Nepomuk in Trojica. Leta 1855 je bil baje zvonik dvignjen, vendar o tem ni sledov.

Podstropje : vsi oboki so kameniti. Kapeli sta prizidka, enako zakristija. Ladja je bila prvotno ravno krita v višini sedanjih obokov.ih nast avkov, presbiterijev obok je pravokoten.

Resume: Ladja in presbiterij sta iz začetka 17. st l. Ladja je imela tabular. Še v 17. stol. so prizidali zvonik.) Leta 1756 je bil posvečen Antonov oltar , vendar verjetno takrat še ni bilo kapele, ampak sta nastali obe tkrat, ko so obokali ladjo ter bdelali pevsko emporo in to je bilo l. 1781. Takrat ali kmalu nato je bila prizidana zakristija. Ko so prizidali obe kapeli so postavili v njih tudi nove oltarje. Leta 1855 je bil zvonik mendaš za malenkost -višan, dobil pa je vsekakor sedanjo streho.

Okelica: Od l. 1823. je okoli cerkve farno pokopališče. Izpred cerkve je po razgled na Roggaško Slatino in njeni okolico.

Konservatorske opombe: Cerkev je dobro vzdrževana.

Ostalo: Nad cerkvijo ja kapela, razširjenega stebrastega tipa s ppk nišami. Je bp. - [V Topoljah stoji slepasto znamenje z malve širšo kapelico in seksek sedlasto streho ter z 2,2, 1 in 1 ppk nišo. Omota je z grobim špricom. Ker je po tipu kužno znamenje, je mogoče še iz 17. stoll. Južneje opisane je še ena kapela, starejšega tipa, ki pa je bp.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija(Sentjur) rkp, str,49 - 51, zapiski 1960.

Sv.Trojica pri Rog.Slatini - p.c.

8.

Na slavoleku kronogram: EXIstente Iosepho SVppeVz RegIo arChIparoChgo/
LoCI DeCano ataVe
arChIepIsCopo gorItIenIs /
ConsIstorIaLI fornICe
CapeLLaqVe /
eXornata VenVsta rVrreXI . - 1680

Stele, XXIA, 1964,79